

[Krogh.]

basis for ansættelse af en øget stab af socialrådgivere og andre lønnede funktionærer? I denne forbindelse vil jeg gerne give tilslutning til, hvad ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem fru Edel Saunte, sagde om, at dette kan føre os lidt ud på det overdrev, at man lægger mere vægt på uddannelse og kundskaber end på den menneskelige kvalitet hos børneforsorgens medarbejdere. Det er ikke, fordi jeg i og for sig vil tage afstand fra det, men jeg vil gøre opmærksom på, at jeg også mener, man bør være varsom på dette område.

Så kommer jeg til et andet afsnit, som jeg må knytte nogle bemærkninger til, og det er de nye bestemmelser vedrørende appelmuligheder for børneværnsafgørelser. Her kan der nok være et par ting at sige. For det første kan der, som det også er anført i bemærkningerne til lovforslaget, næres tvivl om, hvorvidt børneværnsudvalgenes virksomhed omfattes af bestemmelserne i grundlovens § 71 vedrørende frihedsberøvelse. Det var den foregående ordfører også inde på. Man kan nemlig anlægge det synspunkt, at børneværnsudvalgenes afgørelser ikke angår frihedsberøvelse i grundlovens forstand, men at de derimod angår indgreb i forældrenes myndighed. Dog, nu har vi siden 1954 anlagt det synspunkt, at disse afgørelser må kunne appelleres til en domstol, og en ændring i dette hovedsynspunkt nu vil i hvert fald være meget vanskelig.

Vi tager derimod et forbehold over for lovforslagets nye bestemmelser om en særdomstol. Administrationsudvalget har her delt sig i to halvdele med 7 medlemmer i hver, idet den ene halvdel foreslår oprettelse af en specialdomstol, medens den anden halvdel foreslår, at appelsager bør henvises til prøvelse ved de almindelige domstole. Vi mener, der kan være god grund til at følge den sidste halvdel her. Medens ministeren i sit forslag har fulgt den første halvdel af udvalget, er der hos os et ganske bestemt ønske om at følge indstillingen fra de 7 medlemmer af udvalget, der foreslår fortsat at benytte de almindelige domstole.

Nu hørte jeg nok, at den ærede socialdemokratiske ordfører havde en anden anskuelse. Det overraskede mig ikke, men

det ærede medlem fremførte også nogle indvendinger i relation hertil, nemlig at børn kunne blive tvunget til at overvære forældrenes vidnesbyrd og omvendt. Imidlertid indeholder det lovforslag om ændringer i retsplejeloven, som om lidt kommer til behandling i tinget, en ny bestemmelse, der giver domstolene adgang til at ændre praksis på dette felt. Jeg vil være med til at forhandle om, hvilke forbedringer der kan indføres, men bestemmelsen om at indføre specialdomstole er derimod efter min opfattelse så vidtrækkende, at vi i hvert fald må have oplyst, både hvilke motiver der kan fremføres for at ændre den gældende praksis, og hvilke udgifter den foreslåede nyordning vil medføre, især når der henses til det ringe antal sager, som der synes at blive tale om.

Også i de nye bestemmelser om forebyggende børneværn er der ting, vi på forhånd må tage forbehold over for, således bestemmelserne i §§ 123 og 125 a om rådgivningsklinikker. Også her må jeg erklære mig uenig med den socialdemokratiske ordfører. Jeg henviser til det lille citat af det ærede medlems udtalelse, jeg kom med før om, hvorvidt vægten bør lægges på uddannelse og kundskaber eller på den menneskelige kvalitet. Når der er tale om, at børneværnsudvalget med forældrenes tilslutning kan lade barnet underkaste ambulantly undersøgelse på en psykiatrisk eller børnepsykiatrisk klinik hos en specialuddannet læge eller hos en anden af socialministeren godkendt sagkyndig og derpå iværksætte den fornødne behandling, finder vi, at der her er tilstrækkeligt med instanser. Er det virkelig påkrævet, som man gør her i lovforslaget, at indføre flere rådgivningsklinikker for børn? Hvor mange skal vi have af dem? Hvor meget vil de koste, og er der ikke noget uoverskueligt i bemyndigelsesbestemmelserne i § 125 a, der går ud på, at overinspektøren for børneforsorgen fastsætter nærmere regler for rådgivningsklinikkeres personales løn- og ansættelsesforhold samt uddannelses- og pensionsforhold? Bestemmelsen om løn- og pensionsforhold giver os anledning til at tage forbehold, og bestemmelsen om uddannelsesforhold knytter igen tankeforbindelser i retning af den sociale skole. For at sige det kort, vi må gå imod oprettelsen af disse nye klinikker.